

"Z přebytku srdce"

37

Od slávy k slávě

Říká se, že rozvoj charakteru je nejdůležitějším úkolem, který byl kdy lidem svěřen. Během následující hodiny se budeme zabývat naší výsadou i odpovědností za to, abychom se svým charakterem podobali Kristu. Připojte se k nám nyní při této mocné chvíli osobní obnovy, kdy nás pastor Stephen Wallace povede "Od slávy k slávě".

Vítejte zpět, moji drazí přátelé. Děkuji, že jste zůstali. Děkuji vám, že jste v posledních dvou týdnech věnovali tolik času studiu Božího slova. Vaše soustavná účast... A někteří z vás byli velmi, velmi věrní. Neznám vás podle jména, ale znám vás podle tváře a byli jste tu věrně a toho si hluboce vážím. Chválím za to Boha, protože to je jasný důkaz, že Duch svatý působí ve vašich srdcích a životech; jasný důkaz.

Víte, na tom, co jsme zde studovali a sdíleli, není pro tělesného člověka nic přitažlivého, nic. {Ř 8,7} Nic senzačního, nic zábavného. Bylo to jen přímočaré studium toho, "co říká Pán" {Counsels to Physicians and Medical Students, str. 26.1} o tom, jak získat charakter podobný Kristu. To, že jste se rozhodli přijít, je tedy jasným znamením, že Duch svatý ve vašem životě koná něco nadpřirozeného a dává vám **hlad a žízeň** {Mt 5,6} **po Božím slově**. {Am 8,12}. Chválím za to Boha a jen vás prosím, abyste **mu dovolili dokončit** {Ko 1,28} **to, co začal**. Dobře? Stále přicházejte ke Slovu a studujte a zjistíte, že **vás osvobodí** {J 8,32} a **posvětí, protože Ježíš je Slovo**. {J 17,17}. Amen? {Amen} On je Ten, který nás osvobozuje z našeho přirozeného otroctví hříchu, svého já a satana a přivádí nás zpět pod laskavou, dobrotivou vládu Lásky a proměňuje nás z přirozeně sobeckých lidí, kterými jsme, **v milující a milování-hodné křesťany**. {Last Day Events, str. 191.4 – Poslední dny planety země} Takového Pána musíte milovat, amen? {Amen}. Musíte, musíte.

Dobře, dostali jsme se k našemu poslednímu společnému studiu. Víte, toto není místo, ve kterém by tato série byla obvykle završena, ale potřebujeme se sem dostat a zakončit to, protože už nám vyprší čas. Chci se však ještě jednou podívat na zákon vzájemného ovlivňování a chci vás povzbudit, abyste si uvědomili spolu se mnou, že díky vzájemnému ovlivňování našich myšlenek a našich slov jsou naše slova velmi nápomocná, pokud jde o **zkoumání našeho srdce**. {Gospel Workers 1892, str. 109.3} Opakuji: Pečlivě a objektivně zvážení toho, co vychází z našich úst, nám velmi pomáhá poznat, co se skutečně odehrává v našem srdci; a je důležité zkoumat sám sebe a poznat, co se odehrává ve vašem srdci? Je to důležité? Moji drazí přátelé, nemohu snad ani dostatečně zdůraznit důležitost této otázky, zejména ve světle skutečnosti, že mezi námi očividně převládá sebeklam, který se stal charakteristickým znakem této církve poslední doby. **Myslíme si, že jsme, co? "...bohatí, zbohatli jsme, nic nepotřebujeme,"** a ani nevíme, že **jsme, jací? "...ubozí, politováníhodní a chudí, slepí a nazí."** {Zj 3,17}. Proč? Inu, jak jsme již poznamenali dříve, je to proto, že máme **formu zbožnosti**. {2Tm 3,5}. **Literu zákona dodržujeme relativně lépe než téměř kdokoli jiný.** {Desire of Ages, str. 173,6-174,2 – Touha věků}. Co si z toho tedy vyvozujeme? Boží ostatek, který je připravený a čeká na příchod Ježíše.

Buďte opatrní. Možná nejste tím, za koho se považujete, ale jste tím, jak myslíte. **"Jak v duchu uvažuje, takový opravdu je."** {Př 23,7} Není to však snadné, protože to, co se odehrává v srdci, není fyzickým okem vidět. Vyžaduje to, co? **...duchovní rozlišování**. {1K 2,13-14}. Není tedy snadné rozpoznat, jak to s naší duší skutečně je, pokud naše oči nejsou,

co? ...pomazány mastí na oči. {Zj 3,18}. Ale jedním z nejlepších způsobů, který nám pomůže pochopit, jak to s naší duší je, je naslouchat tomu, co vychází z našeho srdce skrze naše ústa, naslouchat tomu. Může nám to hodně napovědět. Chtěl bych vás vyzvat, abyste se naučili to dělat, avšak... Možná to pro vás nebude moc příjemné, Bůh vám žehnej, ale je to nutné, je to nutné. Duch mi může pomoci udělat malou sondu, malý průzkum. Nemějte mi to za zlé, prosím. Já jen... Nechci, aby někdo pokračoval v samospravedlnosti, v sebeklamu, dokud nebude pozdě s tím něco dělat. Víte, já tady nikoho neobviňuji z toho, že je pokrytec. Ale na základě rozsudku **Pravého svědka {Zj 3,14}** vím, že je mezi námi mnoho pokrytectví. Takže vás chci jen vyzvat, stejně jako jsem vyzval sám sebe, abychom trochu zpytovali srdce. Amen? Potřebujeme trochu zpytovat srdce, takže buďme ochotni to udělat. Ale začneme tím, že požádáme o **mast k pomazání svých očí**. Pravý Svědek nám ji chce dát, že ano? **Výslovně říká Laodiceji, aby Ho o ni požádala. {Zj 3,18}**. Učinně tak nyní.

Otče můj nebeský, opět ve jménu Ježíše, přicházím za sebe i za své bratry a sestry. Přicházím s důvěrou díky našemu Staršímu Bratrovi a jeho zásluhám. Přicházím především proto, abych Tě chválil a vzdával Ti díky. Neděláme to tak často, jak bychom měli. Hodně prosíme, ale málo děkujeme. Žehnáš nám při studiu Slova a my jsme Ti za to moc vděční. Modlíme se, abys nám opět požehnal. Prosím, Otče, pomoz nám blíže se zaměřit na tu prostou pravdu, že "ústa mluví z přebytku srdce". Protože je tomu tak, můžeme se o svém srdci dozvědět mnoho, stačí naslouchat svým ústům. Pomoz nám, abychom při tomto sebezkoumání byli k sobě skutečně upřímní a objektivní a odhal prosím, pokud je to potřebné, jakékoliv pokrytectví, dokud je ještě čas přijít ke kříži a získat nové srdce a vzpamatovat se. Ved' a usměřňuj každou mou myšlenku a slovo, když vedu toto studium, je má modlitba ve jménu Ježíše. Amen.

Jak jste si možná všimli, v předchozí lekci jsme neobjasnili úplně všechno, tak jak jsme to dělali předtím. Ale to nevadí, protože úzce souvisí s tématem poslední lekce. Doufám, že jsme si všichni uvědomili, jak obrovské požehnání nám může přinést, když **se naučíme ovládat svůj jazyk. {Testimonies, sv. 2, str. 315.2 - Svědectví}** Viděli jsme to? {Ano}. Doufám, že jsme také všichni viděli, jak obrovskou škodu si můžeme způsobit, když nebudeme ovládat jazyk. Jak je tedy nezbytné, pokud doufáme, že se staneme podobnými Kristu ve svém charakteru a dozrajeme ve své křesťanské zkušenosti, abychom prožili opravdové probuzení ohledně nutnosti naučit se **krotit jazyk**. Amen? Jakub má však v této souvislosti co říci a na první dojem je to trochu skličující. **Jakub 3,8 a následující**, verš 8: **"Ale jazyk neumí,"** co? **"...zkrotit nikdo z lidí."** Znamená to, že v naší křesťanské zkušenosti můžeme jen působit škodu a spoušt' jazykem, který se vymkl kontrole? Znamená to, že nikdy nebudeme schopni sklízet požehnání, která jsou neodmyslitelně spjata s chválením Boha jazykem? {Je tu někdo, kdo může zkrotit jazyk.} Děkuji vám. Je napsané: **"Jazyk neumí zkrotit nikdo z lidí." Bez Něho nemůžeme dělat co? ...nic. {J 15,5}**. Ale s Ním můžeme dělat všechno. Amen? {Amen} **"Všecko mohu v Tom, který mne posiluje," {Fp 4,13}** včetně zkrocení jazyka. Slyším "amen"? {Amen} Dobře, dobře.

Všimněme si však prosím zdroje tohoto problému, problému nezkrotného jazyka. Co je zdrojem tohoto problému? Přečtěme si o kousek dál: **"Ale jazyk neumí zkrotit nikdo z lidí. Je to nepokojné zlo, plné smrtonosného jedu. Jím dobrořečíme Pánu a Otci, a jím také zlořečíme lidem, učiněným podle Boží podoby. Z týchž úst vychází žehnání i zlořečení. Moji bratři, tak to nemá být! Cožpak chrlí pramen z téhož otvoru vodu sladkou i hořkou?"** Odpověď je samozřejmě naznačena, zní "ne". Všimněte si však, prosím, že Jakub pro nás identifikoval zdroj problému. Je jím pramen. Dobře? Ústa jsou otvorem pramene a to, co z něj vychází, jsou naše slova, ale to, co přímo určuje, jaká slova vyjdou, je to, co se děje v mysli. Je nám to jasné? Pokud tedy chceme **zkrotit jazyk**, pokud se chceme naučit uvádět každé slovo do zajetí poslušnosti Krista, musíme se naučit **uvádět do zajetí každou myšlenku, aby byla poslušna Krista. {2K 10,5}**. Dokážeme to sami? {Ne.} Ani jednu myšlenku

nemůžete sami uvést do zajetí. Ale s novým srdcem, motivovaným láskou a zmocněným Duchem svatým, můžete každou myšlenku uvést do zajetí poslušnosti Krista. Můžete! Zaručuji vám, že můžete. Všechny Boží příkazy zároveň obsahují sílu k jejich vykonání. {Christ's Object Lessons, str. 333.1 – Perly moudrosti} Samotný fakt, že nás k tomu vyzval, je sám o sobě příslibem, že nás k tomu i uschopní. Je to tak. Každou myšlenku; a moji drazí přátelé, když každou myšlenku uvedeme do zajetí, zajmeme i každé slovo. Proč? "Vždyť ústa mluví z přebytku srdce." {Mt 12,34}. "Vždyť ústa mluví z přebytku srdce."

Viz Testimonies {Svědectví}, svazek 5, strana 176: "Hřích zlého mluvení začíná pěstováním zlých myšlenek." Tady to máte. Moji drazí přátelé, musíme vystopovat problém až k jeho zdroji a skrze Boží milost se naučit uvádět své myšlenky do zajetí. Pak stejnou milostí přivedeme do zajetí i svůj jazyk. Zkrotíme jazyk. Budeme schopni zkrotit jazyk.

Prísloví 4,23: "Víc než cokoli jiného stráž své srdce, protože z něj vycházejí," co? "...prameny života." Pokud se máte naučit ovládat jazyk, musíte se naučit ovládat srdce. Review and Herald, 12. června 1888. To je mimochodem komentář k Davidovu verši v Žalmu 19,15, domnívám se. "Kéž jsou ti příjemná slova mých úst, stejně jako," co? "...rozjímání mého srdce, Hospodine, má skálo a můj vykupiteli!" Víte, jen v Kristově síle můžeme být rozjímání našeho srdce přijatelné nebo slova našich úst přijatelná. Ale v Jeho síle může být obojí přijatelné. A má-li být přijatelné jedno, musí být přijatelné i to druhé, kvůli čemu? Kvůli zákonu vzájemného ovlivňování. Teď si poslechněte komentář, který k tomuto verši uvádí Duch proroctví. Review and Herald, 12. června 1888: "Měli bychom ukáznit mysl, aby myslela zdravým směrem a nedovolit jí, aby se zabývala věcmi, které jsou zlé. Žalmista volá: 'Necht' jsou slova mých úst a rozjímání mého srdce příjemná před tebou, Hospodine, má sílo a můj Vykupiteli'. Když Bůh působí na srdce svým Duchem svatým, člověk s ním musí spolupracovat." A jsme zpátky u toho klíčového konceptu. "Když Bůh působí na srdce svým Duchem svatým, člověk s ním musí spolupracovat. Myšlenky musí být spoutány..." Jak vám to zní? Petr říká, "přepásejte bedra své mysli", ano. {1Pt 1,13}. "Myšlenky musí být spoutány, omezeny, odtaženy od rozptylování a uvažování o věcech, které duši jen oslabují a poskvřňují. Myšlenky musí být čisté, rozjímání srdce musí být čisté, mají-li být slova z úst slovy příjemnými pro nebe a užitečnými pro vaše spolčovníky." Vidíte, jak získáváme vítězství nad nezkroceným jazykem? Učíme se víc než cokoli jiného strážet srdce. {Př 4,23}. Učíme se spoutávat myšlenky, přivádět je do zajetí Ježíše Krista. Přepásat bedra své mysli. To je to tajemství, přátelé, to je to tajemství.

Musíme se však také modlit, aby nám Bůh pomohl strážet i otvírání pramene, a to také udělá, že ano? Žalm 141,3: "Hospodine, postav stráž k mým ústům, ostrahu ke dveřím mých rtů." Přátelé, chci vás povzbudit, abyste se tuto modlitbu modlili, až se budete učit, jak zkrotit jazyk pomocí Boží milosti v kombinaci s vytrvalým lidským úsilím. {Review and Herald, 6. května 1890, odst. 10} Bude to vyžadovat obojí; bude to vyžadovat obojí. Vězte, že to, jak dobře vládne svému jazyku, je jasným, pravdivým a platným ukazatelem naší duchovní zralosti. Jakub to říká velmi jasně. Právě proto je naslouchání vlastní řeči a analýza toho, co vychází z našich úst, tak užitečné v tomto životně důležitém procesu sebezkoumání {Signs of the Times, 10. února 1890, odst. 7}, který bychom měli všichni absolvovat - ve skutečném Dni smíření. {Great Controversy, str. 428.1 – Velký spor věků}

Dovolte mi vrátit se k bodu, kterým jsme se zabývali již dříve v tomto semináři. Jsme lid, který má předat poselství, a co je tímto zvláštním poselstvím? "Bojte se Boha a vzdejte mu slávu, neboť," co? "...přišla hodina jeho soudu." {Zj 14,7}. Věřím, že všichni víte, že žijeme v antitypickém Dni smíření {Appeal and Suggestions to Conference Officers, str. 25.2}, ve Dni soudu; a co dělali synové Izraele během typického Dne smíření? Postili se a modlili. Zkoumali svá srdce, aby zjistili, zda je to s jejich dušemi dobré {Lv 16,29-31}; a

moji drazí přátelé, jestliže bylo vhodné a důležité dělat to v předobrazném dni, nemyslíte, že by bylo vhodné, ba ještě důležitější, dělat to ve skutečném dni? Samozřejmě, a přesto, jak málo z toho děláme; jak málo z toho děláme: upřímného, vážného **zkoumání duše**. {**Desire of Ages, str. 650.5 – Touha věků**} A v tomto procesu **zkoumání duše**, díky tomu, že... že slova jsou v hmatatelné sféře chování, nám to obzvlášť pomáhá nahlédnout, co se děje v nehmataelné sféře naší mysli.

Základní pravda je uvedena v evangeliu podle **Lukáše 6,45**. **"Dobrý člověk vynáší z dobrého pokladu svého srdce,"** co? **"...dobré; a zlý člověk vynáší ze zlého pokladu svého srdce,"** co? **"...zlé. Neboť jeho ústa mluví z přebytku srdce."** Vidíte, že právě zde máme celý základní problém s pádem člověka, důsledkem pádu člověka. **Naši první rodiče jedli ze stromu poznání čeho? Dobrého a zlého. {Gn 3,6}**. A poznání dobra byl charakter Boha a to bylo vše, co chtěl, aby lidský rod poznal. Když však jedli ze zakázaného ovoce, získali poznání zla, což je charakter koho? ...satana.

Jak můžeme zjistit, jaký charakter máme? Je důležité vědět, jaký charakter máme? Ano, je to důležité. Můžeme bezpečně zhodnotit svůj charakter a jeho stav na základě našich výkonů, našeho chování? Ne, protože můžeme dělat všechny správné věci ze špatných důvodů. Pamatujte, že právě to znamená být **"vlažný"**. Vzpomínáte si na to, že? **"Studený"** znamená dělat všechny špatné věci ze všech špatných důvodů - navenek bezbožní, protože jste vnitřně bezbožní. **"Horký"** znamená dělat všechny správné věci ze všech správných důvodů - navenek zbožní, protože jste vnitřně zbožní. **"Vlažný"** znamená co? Dělat všechny správné věci ze špatných důvodů. **"Budou mít vnější formu zbožnosti, ale"** co? **"...její moc jim bude cizí."** {**2Tm 3,5**}. Když tedy přijde na zkoumání našeho charakteru, zda máme poznání dobra či zla, zda máme mysl Kristovu, nebo mysl satanovu, není bezpečné to dělat na základě našich vnějších výkonů. Musíme se dívat hlouběji. Ale vězte, že jedna věc, která nám nevyhnutelně řekne pravdivé a platné věci o našem charakteru, je to, co vychází z našich úst běžně, v každodenním životě. Jak? ...běžně, každodenně. To chci zdůraznit. Je možné mluvit jako křesťan, když se to od vás očekává. Ale no tak. Je možné mluvit jako křesťan, když vás poslouchají lidé, které chcete přesvědčit, že jste křesťan. Ale můj milý příteli, prosím, pochop, že to, co vychází z úst v běžném, každodenním životě, skutečně ukazuje, čím je přeplněné srdce. Slyšíte? To je důležitý kvalifikátor, který je třeba mít na paměti, pokud jde o zkoumání sebe sama prostřednictvím analýzy toho, co vychází z vašich úst. Neanalyzujte jen to, co vychází z vašich úst, když jste v sobotu dopoledne v hodině sobotní školy. Posloucháte, co se vám snažím vysvětlit? Zkoumej sám sebe na základě toho, co vychází z tvých úst, když jsi doma jen se svou rodinou nebo když jsi s neobrácenými společníky v každodenním životě. Právě tam se to stává skutečným vodítkem a platným ukazatelem stavu tvého srdce. Je to jasné?

Dobře, **Steps to Christ {Cesta ke Kristu}, strana 58**: Jsme na začátku strany 82: **"Je pravda, že..."** To jsme si všimli už dříve a nebylo nám to příjemné, když jsme to četli poprvé, a pravděpodobně nám to nebude příjemné ani když to budeme číst tentokrát, ale to nevadí, stejně si to musíme přečíst. **"Je pravda, že může existovat,"** co? **"...vnější správnost chování bez obnovující moci Kristovy."** Můžete mít **formu zbožnosti, ale nemít její moc** {**2Tm 3,5**}, která by změnila, co? ...srdce. Víte, skutečná moc evangelia nás mění tam, kde je naše pravá podstata. A to je kde? **"Jak v duchu uvažuje, takový opravdu je"**. {**Př 23,7**} Pravé evangelium nás mění zevnitř. Předstírané nás mění zvenčí, ale nikdy se nedostane dovnitř. Je to jen modifikace chování prostřednictvím motivace ega. Je to jasné?

"Je pravda, že může existovat vnější správnost chování bez obnovující moci Kristovy. Lásky k vlivu a touhy po úctě druhých mohou vést k dobře uspořádanému životu. Sebeúcta nás může vést k tomu, abychom se vyhýbali zdání zla. Sobecké srdce může konat velkorysé skutky." Pozoruhodné; všechny správné věci, ale ze špatných důvodů;

sobecké srdce; motivací je sobectví. Jak tedy můžeme poznat stav svého srdce? Musíme si položit následující otázky: **"Komu patří srdce?"** Ještě předtím je věta: **"Podle čeho tedy určíme, na čí straně jsme?"** První otázka: **"Komu patří srdce?"** **"Komu patří srdce?"** No, další otázka nám na ni pomůže odpovědět. **"Na čí straně jsou naše myšlenky?"** Víte, to, co nejvíce milujeme, je to, na co nejvíce myslíme. Dobře? Ale jak můžeme poznat, na co myslíme nejvíce? Další otázka. Nyní se najednou přesouváme z nehmatatelné oblasti mysli do hmatatelné oblasti chování. Jaká je další otázka? **"O kom rádi,"** co? **"...hovoříme?"** Vidíte, že teď to, co se děje v prameni, vyvěrá kudy? ...úst. Tak nám to pomáhá lépe vidět, co se děje tam v hloubce, v říši myšlenek. Opět musíme analyzovat to, co vychází na obvyklé, každodenní bázi. **"O kom rádi hovoříme?"** Víte, přátelé, chcete-li skutečně vědět, koho uctíváte, poslouchejte sami sebe, jak mluvíte.

To slovo *"worship"* (uctívání) je v angličtině zkrácené vyjádření obratu *"worth ship"* (vzdání úcty). Že? Uctíváme to, čemu přikládáme nejvyšší hodnotu. To, co považujeme za především hodné našeho času, naší energie, našich zdrojů, našeho všeho, to je to, čemu *"vzdáváme úctu"*. Co uctíváte vy? No, poslechněte si sami sebe, jak mluvíte. **"Ústa mluví z přebytku srdce."** {Lk 6,45}. To, co máte nejraději, co považujete za nejdůležitější, nejcennější v životě, je nevyhnutelně to, o čem budete mluvit nejvíce. Je to tak. Když si sedneme a analyzujeme oblíbené téma naší konverzace, může nám to nesmírně pomoci při odhalování možná skrytého modlářství v našem životě.

Pokud Ježíše opravdu milujeme nejvíce... Teď sledujte; nemůžete to logicky popřít. Pokud Ježíše opravdu milujeme nejvíce, o čem budeme nejraději mluvit? O Ježíši. To přece víte. **"Ústa mluví z přebytku srdce."** {Mt 12,34}. Pán vám žehnej, zeptejte se sami sebe: *"O čem opravdu nejraději mluvím?"*. Je to Ježíš? Víte, pro většinu z nás je opravdu těžké mluvit o Ježíši. Tak trochu se stydíme o Ježíši mluvit. Bůh nám odpusť. Bůh nám odpusť. Bůh nám pomoz, abychom si ho zamilovali natolik, že i když můžeme být kvůli tomu, že o něm mluvíme, odmítnuti, prostě si nebudeme moci pomoci, protože ho tolik milujeme. Poslechněte si, jak mluvíte. **Jak je to s vaší duší?** {Review and Herald, 9. 4. 1889, odst. 11} Přiložte ucho k otvoru, který je přímým kanálem, jímž vyvěrá to, co se děje v prameni, a naslouchajte, naslouchajte. Naslouchajte objektivně; naslouchajte analyticky. Naslouchajte poctivě: co vychází?

Southern Watchman, 5. prosince 1899: "Přebývajícím Spasitel se VŽDY zjevuje v našich slovech." Slyšeli jste to, přátelé? Pokud v nás přebývá Kristus, zjeví se to kde? {V našich slovech}. V našich slovech, v našich slovech. Je ve vás Kristus, naděje slávy? {Ko 1,27}. Nuže, co vychází z vašich úst? Tady je testovací otázka, a já vás musím vyzvat, abyste si ji položili, stejně jako si ji musím položit i já. Najdete ji v časopise **Southern Watchman z 21. listopadu 1905: "Moji bratři a sestry, jak využíváte dar řeči? Naučili jste se ovládat jazyk tak, aby byl vždy poslušný diktátu osvětleného svědomí a svatých citů? Je váš rozhovor prostý lehkomyšlnosti, pýchy, zloby, klamu a nečistoty? Jste před Bohem bez lsti? Slova mají výmluvnou moc. Satan bude, pokud to bude možné, udržovat jazyk v činnosti ve své službě. Sami od sebe nedokážeme ovládnout neposlušný úd. Naší jedinou nadějí je Boží milost. Tam, kde je čistota srdce a ušlechtilost charakteru, projeví se to i v čistotě a ušlechtilosti jednání a řeči."** **"Projeví se to."** Je to, co vychází z vašich úst, zjevením čistoty srdce a ušlechtilosti charakteru? Je to tak? **Jakub 1,26** to říká docela otevřeně: **"Domnívá-li se někdo, že je zbožný, a nedrží na uzdě svůj jazyk, klame své srdce, jeho zbožnost je marná."** Páni. Písmo někdy tne přímo do živého, že? A opravdu to říká tak, jak to je. **Marná!**

Víte, moji drazí přátelé, pokud náš vztah s Ježíšem Kristem nestačí k tomu, abychom dokázali ovládat jazyk, pak ve skutečnosti nemáme vztah s Ježíšem Kristem. Pavel neříká:

"Všechno mohu, jen ne krotit svůj jazyk v Kristu, který mě posiluje." Říká: **"Všecko,"** co? **"všecko mohu v Tom, který mě posiluje."** {Fp 4,13}. Pokud tedy skutečně máme spásný vztah s Ježíšem Kristem, budeme mít dostatečnou sílu, dostatečnou milost, abychom ovládli svůj jazyk. Slyším "amen"? {Amen} To přece nemůžete popřít, protože popřít to by znamenalo, že Kristus nemá dostatečnou moc, aby vám umožnil ovládat svůj jazyk. Dovolíte si to říci? Já ne. Víte, problém není v tom, že by neměl dostatečnou moc. Problém je v naší nedostatečné závislosti na něm. Musíme dospět k tomu, abychom byli neustále a zoufale závislí na Ježíši Kristu. V Jeho moci můžeme řídit nejen každou myšlenku, ale i každé slovo. Můžeme. Prosím, musíte tomu věřit, pokud to chcete někdy zažít. Musíte tomu věřit, **Jeho milost je dostatečná.** {2K 12,9} Víte, naše křesťanská zralost, náš růst v Kristu se vždy projeví tím, že budeme získávat stále důslednější a trvalejší kontrolu nad svým jazykem, až nakonec budeme mít úplnou a důslednou kontrolu nad tím, co vychází z našich úst. Znovu to objasňuje **Jakub, kapitola 3, verš 2: "Neboť všichni často chybujeme. Kdo nechybuje ve slově, ten je dokonalý muž, schopný držet na uzdě i celé tělo."** Víte, můžeme být dokonalí, můžeme být zralí v Kristu; a pokud **dospějeme v míru postavy Kristovy plnosti** {Ef 4,13}, plného muže, plné ženy v Ježíši Kristu, projeví se to v důsledném ovládnutí jazyka. Naučíme se **jazyk ovládat, zkrotit.**

Mimochodem, důvod, proč Jakub používá jazyk jako úd těla, který ukazuje, zda ovládáme celé tělo, je ten, že jazyk se ovládá nejhůře. Je to tak? Nejsnáze uklouzne a má nejbližší a nejbezprostřednější spojení s mozkem. Je tak snadné nad ním okamžitě ztratit kontrolu. Ale moji drazí přátelé, když se naučíme, jak skrze Kristovu milost a Kristovu lásku ovládat jazyk, můžeme ovládat, co? Celé tělo, celé tělo, to říká Jakub. **"Uvést do zajetí každou myšlenku."** {2K 10,5}. Uvést každé slovo do zajetí, to je pravá křesťanská zralost. Poslouchejte, jak je Duch prorocký spojuje dohromady. **In Heavenly Places, strana 270: "Když se dostaneme do nepříznivých okolností, když se v nás vzbouří přirozené city a my jim chceme dát průchod, tehdy je zkoušena naše víra; tehdy máme projevovat mírnost a tichost Kristovu. Ani jediným slovem..."** Ani čím, přátelé? {jediným slovem} **"Ani jediným slovem nemáme dávat najevo pocity přirozeného srdce."** To je vysoký standard, že? Ale Bůh vám žehnej, nespokojte se s žádnou nižší metou. Prosím! **"Ani jediným slovem nemáme dávat najevo pocity přirozeného srdce."** A pak cituje náš text: **"Kdo nechybuje ve slově, ten je dokonalý muž, schopný držet na uzdě i celé tělo."** {Jk 3,2} - celého člověka. **To, co chceme, je být pod Ježíšovou kontrolou..."** Chci slyšet více než jedno "amen". Dám vám druhou šanci. **"To, co chceme, je být pod Ježíšovou kontrolou..."** {Amen} Ano. **"Chopte se paže nekonečné moci a řekněte: 'Přijdu k Bohu takový, jaký jsem, a poprosím Krista, aby mi dal vítězství. Budu více než vítěz skrze Toho, který si mě zamiloval.'"**

Chci, abyste to se mnou zopakovali. **"V síle Ježíše Krista budu vítězem."** {That I May Know Him More, str. 16,5} Ted', když víte, že to budeme říkat, chci, abyste to říkali tak, jak to doopravdy myslíte. **"V síle Ježíše Krista budu vítězem."** Ano. Přátelé, Jeho síla je dostatečná. V síle Ježíše Krista můžete zvítězit nad svými myšlenkami a slovy. **Bez Něho nemůžete činit nic,** {J 15,5} ale **"všecko mohu v Tom, který mě posiluje."** {Fp 4,13}. Mohu řídit každou svou myšlenku, mohu řídit každé své slovo. Věříte tomu? {Ano}.

Pamatujte, že **víra bez skutků je neúčinná.** {Jk 2,20} Kéž nám Bůh pomůže dokázat naši víru tím, že **zkrotíme jazyk.** Někdo by mohl být poněkud zděšen vyhlídkou, že musí důsledně krotit jazyk do té míry, aby ani jediným slovem nedal průchod svým přirozeným pocitům. Někteří mohou být touto vyhlídkou opravdu trochu zneklidnění. **Testimonies {Svědectví}, svazek 1., strana 307: "Někteří si kladli otázku: "Musím se mít neustále na pozoru a pod sebekontrolou?" Bylo mi ukázáno,"** říká v odpovědi, **"... že máme před sebou velké dílo, abychom zkoumali své vlastní srdce a bděli nad sebou s žárlivou péčí. Měli bychom pozorovat, v čem selháváme, a pak se v tomto bodě střežit. Musíme dokonale**

ovládat svého vlastního ducha. 'Kdo nechybuje ve slově, ten je dokonalý muž, schopný držet na uzdě i celé tělo.'" Moji drazí přátelé, prosím, **běžte k tomuto cíli. {Fp 3,14}.** Je to vysoký standard, Bůh vám žehnej. Je to svatý standard. Ale pro lásku Kristovu a v moci Ducha svatého musíme této mety dosáhnout, pokud doufáme, že budeme **mezi 144 000 lidmi. {Maranatha, str. 241.8 – Pán přichází}** Jaký je jeden z klíčových poznávacích znaků 144 000? **Zjevení 14,5: "V jejich ústech nebyla nalezena lež." Žádná lež; "...jsou bez úhony".** Bůh nám pomáhá. Slyším "amen"? {Amen} Bůh nám pomáhá.

Chci vám veřejně vyznat, **ne že bych již toho dosáhl, anebo byl už dokonalý. {Fp 3,12}.** Chci vás však ujistit, že pro lásku Kristovu **běžím k cíli. {Fp 3,14}.** {Amen} Jsme v tom zajedno? {Amen} Pro lásku Kristovu můžeme dospět k tomu, že bychom ho nikdy špatně nereprezentovali ani jediným slovem. Amen? Bůh nám pomáhá. Bůh nám pomáhá. Víte, pokud jsme skutečně Kristovi, On je **Hospodin, naše spravedlnost {Jr 23,6},** pamatujete? A Jeho vláda se nevyhnutelně projeví v ovládnutí našich jazyků. Je to tak? Pokud tvrdíte, že jste pod Kristovou vládou, a váš jazyk je zcela mimo kontrolu, vaše tvrzení popírá váš vlastní jazyk. Vidíte to?

Mind, Character and Personality {Mysl, charakter a osobnost}, svazek 2, strana 579: "Neumíš si příliš dávat pozor na to, co říkáš, protože slova, která pronášíš, odhalují, jaká mocnost ovládá tvou mysl a srdce. Bude-li ve tvém srdci vládnout Kristus, tvá slova budou zjevovat čistotu, krásu a vůni charakteru, který je formován a utvářen Jeho vůlí. Satan je však od svého pádu žalobcem bratří a musíš se mít na pozoru, abys neprojevoval stejného ducha." Moji drazí přátelé, proto jsem tak zoufalý, když vidím, kolik kritiky a hledání chyb je mezi námi jako lidmi. Naprosto popíráme jakékoli tvrzení, že bychom mohli být pod Kristovou vládou. Pokud kritizujeme a hledáme chyby, dáváme najevo, že jsme pod tyranií hříchu, sebe a satana, protože projevujeme jeho ducha. **On je žalobcem bratří. {Zj 12,10}.** Je to tak? Bůh vám žehnej. Opět tu mám obrovské břemeno, protože, jak jsme si všimli již dříve, kritizovat a hledat chyby je znakem zkušenosti samospravedlivého, protože se vždy musíte snažit ujistit sami sebe, že jste spravedliví, a děláte to tak, že poukazujete na to, že se vám daří mnohem lépe než všem ostatním, a proto poukazujete na všechny jejich chyby. Je to právě proto, že jako lidé máme tuto strašnou samospravedlnost a sebeklam, ten mor kritizování a hledání chyb.

Přátelé, jménem Kristovým vás vybízím slovy, která nám bylo svěřeno hlásat světu: **"Bojte se Boha a vzdejte mu slávu",** zvláště svým jazykem, **"neboť přišla hodina jeho soudu". {Zj 14,7}.** Prosím, uvědomte si, jakou roli hrají naše slova při soudu. Poslouchejte, poslouchejte samotného Ježíše, **Matouš 12,36-37: "Pravím vám, že z každého neužitečného výroku, který lidé promluví, vydají počet v den soudu. Neboť podle svých slov budeš ospravedlněn a podle svých slov odsouzen".** To je vážné prohlášení, které pochází přímo od Ježíše. Někteří z vás si možná v tuto chvíli říkají: *"Páni, to zní jako spravedlnost ze slov... Spravedlnost ze skutků mého jazyka, což jsou slova."* Opravdu nám Ježíš říká, že až už bude všechno vyřčeno a vykonáno, budeme nakonec ospravedlněni na základě svých slov? Říká nám toto? Buďte opatrní; prosím, rozumějte: Jsme spravedliví, drazí přátelé, pouze na základě víry ve Slovo a v to, co pro nás učinil {Amen}, ale víra ve Slovo se vždy projeví v našich slovech. {Amen}. **Víra beze slov je neúčinná,** a nejde tu o chybnou citaci Písma, mluvím o skutcích jazyka: **"Víra bez skutků je neúčinná," {Jk 2,20}** ale skutky jazyka jsou naše slova.... Jsme v tom zajedno? Máme-li tedy opravdovou spásnou víru ve Slovo, naše slova o tom budou svědčit. Pokud o ní naše slova nevydávají žádné svědectví, pak nemáme víru v Ježíše, a pokud nemáme víru v Ježíše, nemůžeme být ospravedlněni vírou. Sledujete to?

Právě proto, Bůh vám žehnej, se budeme při soudu zodpovídat z našich skutků: ne proto, že bychom tím byli ospravedlněni, ale proto, že naše skutky potvrzují pravost naší víry

v Kristovy skutky. Neztratili jste se v tom? To je velmi důležitý bod, který je třeba pochopit. Je tolik lidí, kteří nás jako lidi s naším chápáním vyšetřujícího soudu obviňují z toho, že jsme legalisté, kteří učí, že jsme ospravedlněni ze skutků. Ne, ne naše... Jeho. Jeho skutky nás zachraňují a jediné naše víra v Jeho skutky nás zachraňuje. Víra, která zachraňuje, však nikdy není samotná. {Amen} Vždy, co? ...působí; vždy se projevuje a projeví se zejména ve skutečích našeho jazyka, v našich slovech. Souhlasíte? {Amen} Právě proto jsou naše slova při soudu zvláště podrobena zkoumání, protože to, co vychází z vašich úst, buď potvrzuje, nebo popírá vaše tvrzení, že máte spásnou víru v Ježíše.

Mám na vás otázku. Má Ježíš dostatek důkazů, v tom naprosto bezchybném záznamu všeho, co kdy vyšlo z vašich úst? Má dostatek důkazů, aby potvrdil vaše tvrzení, že v něj věříte? Nemusíte na ni odpovídat veřejně, ale prosím, odpovězte na ni v soukromí. Seberte odvahu, moji drazí přátelé, ve vzácném ujištění, že **"jestliže své hříchy vyznáváme, on je věrný a spravedlivý,"** aby co? **"...aby nám hříchy odpustil."** {1J 1,9}. Jeho krev přikryje záznamy o špatných slovech, která vyšla z našich úst, ale pochopte prosím, že opravdové pokání nevyhnutelně povede k nápravě. {Amen}. Sledujete to? Nemůžete jen tak litovat a litovat, a přitom nepřekonat díky stejné milosti, která vám odpouští, neukázněný jazyk. Posloucháte mě? {Amen}

Pokud skutečně věříte, že **Jeho milost je dostatečná**, aby vás osvobodila od trestu za hříchy, budete také věřit, že **Jeho milost je dostatečná**, aby vás osvobodila od moci hříchu. {2K 12,9}. Je to tatáž milost. Stejná milost, která vás osvobozuje od odsouzení, vás osvobodí i od nadvlády. Amen? {Amen} Přátelé, pokud svými slovy nedáváme důkaz o tom, že jsme uvěřili v Jeho uschopňující milost a přijali ji, dáváme tím důkaz, že jsme neuvěřili ani v Jeho odpouštějící milost a nepřijali ji. {To je pravda.} Proti tomu nelze nic namítat. Nemůžete mít odpouštějící milost bez uschopňující milosti. Je to tatáž milost. **Jakub 2,17: "Tak i víra: nemá-li skutky, je sama o sobě mrtvá."** Jsme spaseni vírou, ne skutky, ale víra, která zachraňuje, vždycky koná skutky. {Amen} Při soudu se tedy pravost vaší víry musí potvrdit vašimi skutky. Ne že byste jimi byli ospravedlněni, ale závazně potvrzují vaše tvrzení, že jste ospravedlněni vírou v Jeho skutky. Je vám to všem jasné? Chci, aby to bylo zcela jasné pochopeno.

Všimněte si, že víra a jazyk jsou neoddělitelné, má-li se víra stát spásnou vírou. To je fascinující vhléd; nenechte si ho ujít. **Římanům 10,9: "Vyznáš-li..." "Vyznáš-li svými ústy Pána Ježíše a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš,"** co? **"...zachráněn."** Všimněte si prosím těch dvou věcí: **"Jestliže,"** co? **"...vyznáš svými ústy,"** a co ještě? **"...uvěříš ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš zachráněn."** Stačí jen věřit ve svém srdci? Ne. Proč? **"Véra bez skutků je,"** co? **"...neúčinná."** {Jk 2,20}. Jaký je první skutek, který spásná víra vykoná? Vyznání ústy. {Haleluja} Sledujete to? Proto další verš říká, **verš 10: "Srdcem se věří k spravedlnosti a ústy se vyznává,"** k čemu? **"...k záchraně."** Slyším "amen"? {Amen} Víte, srdcem věříte, že **Kristus je Pán, vaše Spravedlnost.** {Jr 23,6} Je-li však tato víra opravdová, vaše ústa budou dokazovat Jeho vládu a vy to svými ústy vyznáte.

Přátelé, právě proto bude lotr na kříži v nebi; přemýšlejte o tom! Bude lotr na kříži v nebi? Ano. Ježíš řekl: **"Amen, pravím ti dnes, budeš se mnou v ráji."** {Lk 23,43}. Jaké skutky jsou v jeho záznamu, aby potvrdily jeho víru? Jak Ježíše nazýval, když visel na kříži? **"Ježíši, vzpomeň si na mne, až přijdeš do svého království."** {Lk 23,42}. Byl jediný z celého davu, kdo ho oslovoval Pane. **Ani učedníci to nebyli schopni udělat.** {Desire of Ages, str. 750.3 – Touha věků}. Jeho víra byla opravdová, že? Byla skutečná. Projevovala se vyznáním Jeho úst. Vyznal Ježíše jako Pána. Vyznával Ho jako Mesiáše. **"Vzpomeň si na mne, až přijdeš do svého království."** To byla obrovská víra. Navzdory všemu zdání, **byl tu člověk,**

opovržený a lidmi zavržený {Iz 53,3}, a očividně dokonce zavržený Bohem {Iz 53,4}, zbitý, raněný a krvácející, a vírou ten lotr prohlédl všechna ta zdání a poznal, že to je Mesiáš; že je to Boží Syn vedle něj, {Chvála Pánu, Haleluja} a nazývá ho "Pánem".

Moji drazí přátelé, nikdo z nás nebude spasen, pokud Ho nebudeme nazývat **Pánem** a našimi jazyky projevovat Jeho vládu. {Amen} Prosím, uvědomte si to. To není dobrovolné. Není to volitelné. **Matouš 10,32 a 33: "Ke každému, kdo se ke mně přizná před lidmi, se i já přiznám před svým Otcem, který je v nebesích. Kdo mě však před lidmi zapře, toho i já zapřu před svým Otcem, který je v nebesích."** Slyšíte, jak je tato pravda vážná, přátelé? Pokud naše ústa nevyznají vládu Ježíše Krista, Jeho ústa nás nemohou vyznat před Otcem. Proč? Protože jsme Mu to nedovolili. Proč? Protože On nemůže být naší Spravedlností před Otcem, pokud není naším Pánem zde na zemi. A Jeho vláda se projeví v tom, co vychází z našich úst. Moji drazí přátelé, toto je... Prosím, poslouchajte mě, přátelé Laodicejští. Právě proto Ježíš říká, že pokud se věci nezmění, bude **nás muset**, co? **...vyvrhnout ze svých úst. {Zj 3,16}**. Bude nás muset přestat vyznávat před Otcem jako svůj lid, pokud ho nezačneme vyznávat před lidským pokolením. Pochopte prosím, jak důležité je to, o čem mluvíme.

Úpěnlivě vás prosím! Ježíš přichází, přátelé. {Amen} **"Bojte se Boha a vzdejte mu slávu, neboť přišla hodina jeho soudu."** {Zj 14,7} Naučte se ho vyznávat svým jazykem. Co se stane, až přijde? **Každé koleno se skloní a každý jazyk vyzná, že Ježíš Kristus je Pán. {Fp 2,10,11}**. Až přijde, každý jazyk ho vyzná. Ale moji drazí přátelé, **tragické je, že naprostá většina jazyků toto vyznání učiní s mučivými výčitkami.** {Maranatha, str. 346.1 – Pán přichází} **Bůh dej, abychom ho učinili s nadšením.** {Maranatha, str. 346.2 – Pán přichází}. {Amen} Budeme toho schopni jen tehdy, když se naučíme vyznávat ho svými jazyky tady a teď.

Moji milí bratři, sestry, prosím vás. Poznávejte vládu Ježíše Krista. Poznávejte Ho, jako svou spravedlnost, abyste byli ospravedlněni. Poznávejte Ho jako svého Pána, abyste byli posvěceni. Poznávejte Jeho vládu tak plně, že je schopen nejen **každou myšlenku, ale i každé slovo uvést do zajetí poslušnosti Krista {2K 10,5}**. {Amen}. To je váš cíl. Pro lásku Kristovu, **běžte k cíli. {Fp 3,14}**. {Amen} Můžeme se postavit k modlitbě?

Bože Otče, tvá milost je dostatečná. V síle Ježíše Krista budeme vítězi. {Amen} Bez Tebe nemůžeme nic udělat. Ale pro lásku Kristovu a skrze Ducha Kristova můžeme udělat vše, o co nás požádáš. Požádal jsi nás, abychom každou myšlenku uvedli do zajetí a abychom zvítězili a zkontrolovali své jazyky. Věříme, že Tvá milost je dostatečná, aby nám to umožnila. Pane, pomoz naší nevěře a pomoz nám potvrdit pravost naší víry tím, že Tě necháme mluvit svá slova našimi ústy, abys měl při soudu dostatek důkazů k potvrzení pravosti naší víry ve Slovo, které se stalo tělem a jediné jehož spravedlnost nás může ospravedlnit. Otče, jsme v hodině soudu; pomoz nám, abychom se ujistili, že naše jazyky potvrzují naše tvrzení, že věříme v Ježíše. To je naše modlitba v Jeho jménu a Jeho zásluhách a každý říká, "Amen."